

Sydträffen 31 augusti 2007

1 Välkomstvisa Melodi: **Svinsta skär**

Vi alla som kommit hit förstås,
vi är ju travets vänner
Snällt mot varandra vi buga oss -
välkomna var och en
Fast vi på banan i tävlan slåss,
vi ändå alla känner
samhörighet när vi kastar loss
så glatt i kvällens fest

Refräng

Vi som är travets vänner,
glädje tillsammans känner
älskar det djur som vi tror är bäst
och som rent allmänt benämnes häst.
Men som för oss ju är mera
lärt sig att ej galoppera,
travaren, kompisen, känns bäst igen
som en trofast vän.

2 Helan Melodi: **Svarte Rudolf**

Se lilla nubben han blänker
han står där i glaset och ler,
de ljuvaste tankar han skänker,
och snart skall han skönt rinna ner.
Så vänner! Ert nubbglas nu tagen
...en skål för den härliga saft,
som värmer så gott ner i magen
och ger både hälsa och kraft.

3 Halvan Melodi: **Ja låt dem bara gå på**

Vi ska sjunga till halvan, den saken är klar
har vi ej något tilltugg så tar vi den bar.
Kanhända det retar en del
men i så fall är det deras eget fel.
Ty vid matbordet när man ska taga en hutt
är det trevligt att sjunga en glad trudelutt.
:/: Ja låt oss bara gå på
vi klarar det nog LÅT GÅ ! :/:

Sydträffen 31 augusti 2007

4 Melodi: **Så länge skutan kan gå**

Så länge rösten är mild,
Så länge ingen är vild.
Så länge spegeln på väggen
ger halvskaplig bild.
Så länge alla kan gå,
så länge alla kan stå,
så länge alla kan tralla - så fyller vi på.
För vem har sagt att just du kom med storken,
för att bli glad av att lukta på korken?
Men kring vårt bord här nånstans,
vi höjer bägarn med glans.
Så låt nu vinet gå ner i en yrande dans.

5 Melodi: **På blomsterklädd kulle**

På hästägarrumet vi sitter och glör
på travarnas knackiga gång
Vi spelar en femma och hoppas och tror
att utdelning blir på vår bong.
Men den som vi spelat och ansett så säker
den blir bara tvåå, en annan sig vräker
förbi den på upploppet och det blir dalj
med de´ som nu kallas för "klassisk emalj"

Och V-femman spelar vi också nå´n gång
med växlande lycka och tur.

Vi plitar och skriver små kryss på vår bong,
men det blir mest makulatur.

Men det är nå´t märkvärdigt med detta spelet,
en fyra de´ har vi och alltid är felet
att den som vi strök å vi gjorde´ t med flit
det var just på denna, som vi åkte dit.

Och har ni sett ägaren, som har en häst
när den kommit etta i mål?
Och huru han mässar, går an som en präst,
ja, hästen den är hans idol.
Och det finns ej någon, som är hästens like
nej, bättre det finns ej uti Sveriges rike.
För slakten och vänner, berättar för dom
om hur in i vassen han kuta´ och kom.

Nu händer det nå´n gång att hästen blir sist
då springer vi ner till vårt stall
och frågar vad det kan ha varit för brist,
som orsakat ett sådant fall.

Men kusken han sitter där lugnt uti stallet
och där kommenterar så sakligt om fallet,
om selar och hästskor och anatomi,
ty de´ är dom verkliga mästare i .

